JAN PAWEŁ II WIELKI

W KATEDRZE POZNAŃSKIEJ

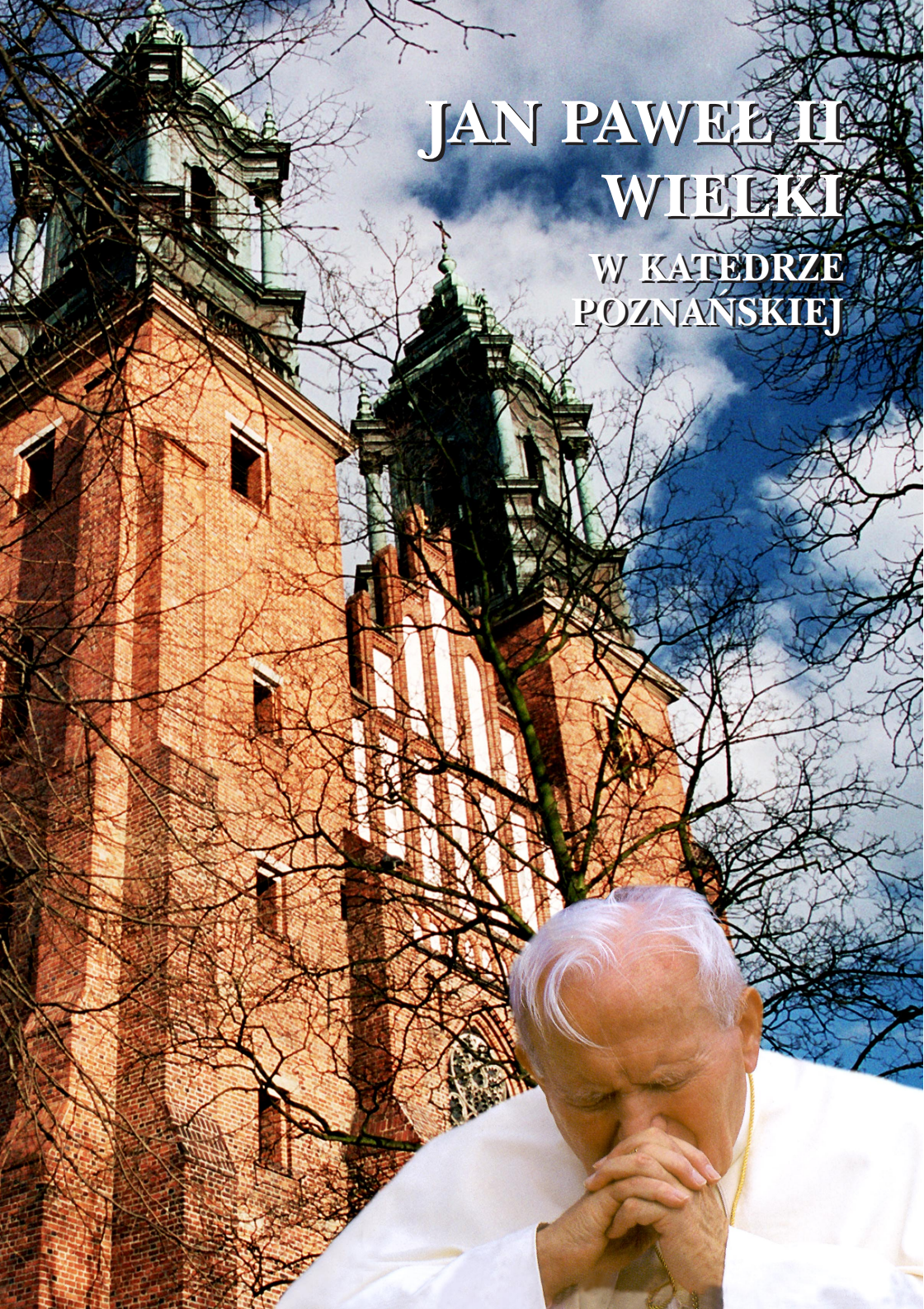

Ojciec Święty Jan Paweł II

Katedra Poznańska — 20 czerwca 1983 roku

Historyczna wizyta Ojca Świętego Jana Pawła II w Katedrze Poznańskiej — pierwszej katedrze biskupów Polski

Katedra Poznańska *Prima Sedes Episcoporum Poloniae* – z jej jakże bogatą historią, kryjąca groby pierwszych władców Polski, księcia Mieszka I i króla Bolesława Chrobrego, katedra pierwszego Biskupa Jordana z relikiami misy chrzcielnej pierwszych ochrzczonych Polan, naszych praojców, katedra piastowska, królewska, milenijna jest świątynią w której 20 czerwca 1983 roku stanął Namiestnik Chrystusowy, Papież z Rodu Polaków, Jan Paweł II. Tutaj modlił się przy grobach biskupów i władców, tutaj spotkał się też z duchowieństwem diecezjalnym i zakonnym.

Cieszę się razem z całym Ludem Bożym Archidiecezji Poznańskiej, że w progi tej Katedry wkroczył kiedyś sam Biskup Rzymu i dziękuję za przesłanie przekazane w niej wówczas kapłanom. W świetle tamtego przesłania przypominamy sobie dzisiaj raz jeszcze, że mamy za co Panu Bogu dziękować: za powołanie do służby w Jego Kościele, za testament Jezusa Chrystusa i Jego wiernego Sługi Papieża Rodaka.

Przede wszystkim zaś za to, że pośród skrajności, jakie miotały społeczeństwem i Kościołem w tamtych latach i w dalszym ciągu popychają łódź Kościoła w niebezpieczne odmęty, skała Piotrowa niewzruszenie trwa. Niech pamięć o tamtej wizycie i tamtym spotkaniu pozostaje żywa między nami. Niech trwa wdzięczność za to, że Duch Święty raz jeszcze ukazał swojemu Kościołowi rozległe horyzonty wiary.

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański

PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA

Wielkie wyróżnienie i modlitewna pamięć

Jan Paweł II Wielki pozostawił swój ślad w Katedrze Poznańskiej. Trzeba pamiętać, że Katedra Poznańska jest jedynym kościołem na terenie Archidiecezji Poznańskiej w którym był jako Papież Jan Paweł II. Niewątpliwie jest to wielkie wyróżnienie.

Wcześniej jako Biskup Krakowa ks. Kardynał Karol Wojtyła odwiedzał w Poznaniu różne kościoły w tym kilkakrotnie Katedrę Poznańską. Po raz ostatni jako Biskup Krakowa był w Katedrze w dniu 21.05.1978, na 6 miesięcy przed wyborem na Stolicę św. Piotra w Rzymie. W Poznaniu kończyła się peregrynacja Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Mszę świętą odprawiał ks. Kardynał Karol Wojtyła przy współudziale Episkopatu Polski z ks. Prymasem kard. Stefanem Wyszyńskim na czele i udziale wielu tysięcy wiernych. Miałem to szczęście jako dopiero co wyświęcony diakon posługiwać przy ołtarzu podczas uroczystej Mszy św. ks. kard. Karolowi Wojtyle i po raz pierwszy odczytać Ewangelię wg św. Jana 19, 25 – 27.

W 20 rocznicę pobytu Papieża Jana Pawła II w Katedrze 20 czerwca 2002 roku artyści wykonali „Nieszpory o Bożym Miłosierdziu".

Dziś wdzięczni za tamte odwiedziny, pragniemy o tym wszystkim mówić i pamiętać. W każdy piątek w Katedrze Poznańskiej jest Adoracja Najświętszego Sakramentu przy słynącym łaskami Krzyżu Poznańskim od godz. 9.oo do 18.oo. W tym czasie również jest okazja do spowiedzi św. Wśród intencji wyznaczonych na najbliższy czas 69 Synodu Archidiecezji Poznańskiej znajdzie się teraz intencja i prośba do Boga bogatego w miłosierdzie o rychłe wyniesienie na ołtarze Jana Pawła II.

Msza św. codziennie w Katedrze o godz. 8.oo – w niedzielę o godz. 8.oo, 10.oo, 12.15 i 19.oo .

Ks. Ireneusz Szwarc
Proboszcz Parafii Archikatedralnej

W Poznaniu
20 czerwca 1983 roku
Ojciec Święty
Jan Paweł II powiedział
podczas Mszy św.
na Łęgach Dębińskich:

Zdaję sobie sprawę, że miejsce, na którym stoję, odegrało podstawową rolę n chrześcijaństwa, ale także w historii państwa i kultury polskiej. Katedra po Apostołów Piotra i Pawła świadczy o tym, że od początku Kościół na tej ziem Polsce związał się z Rzymem. Z Rzymem – nie tylko jako stolicą Piotra, ale t kultury. Stąd tej kultura polska posiada znamiona nade wszystko zachodnio

Cieszę się, że mogę stanąć na tym miejscu, pośrodku najstarszej z ziem piast tysiącem z górą lat zaczęły się dzieje Narodu, Państwa i Kościoła. Wraz z Ch wyznał Synem Boga żywego, przyszła tutaj Ewangelia i całe Objawienie.

Dar spotkania niezwykłego

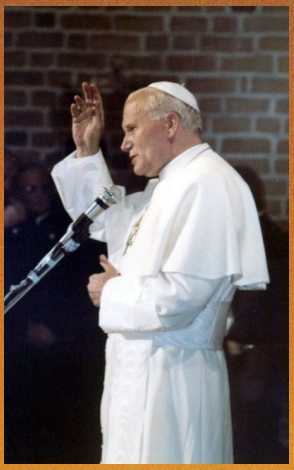

Wiadomość, że w czasie drugiej pielgrzymki do Polski, Ojciec Święty odwiedzi Poznań, wyzwoliła w utrudzonym stanie wojennym społeczeństwie wielką radość i wzbudziła nadzieję.

Powołany przez ks. Arcybiskupa Jerzego Strobę komitet ustalił dwa miejsca spotkania: Łęgi Dębińskie i Katedrę. Na Łęgach Dębińskich miała być odprawiona Eucharystia, a w Katedrze spotkanie z duchowieństwem i osobami konsekrowanymi. Pierwsza Polska Katedra, związana szczególnie swoim wezwaniem z Następcą św. Piotra miała przeżyć największe wydarzenie w swej tysiącletniej historii – miała przyjąć Papieża Jana Pawła II. Wiele osób na czele z Arcypasterzem i Kapitułą Metropolitalną pracowało nad godnym i bezpiecznym przyjęciem Ojca Świętego w kolebce chrześcijaństwa w Polsce.

ie tylko w historii
d wezwaniem Świętych
i piastowskiej i w całej
także jako ośrodkiem
europejskie…

towskich, gdzie przed
rystusem, którego Piotr

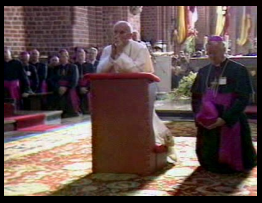
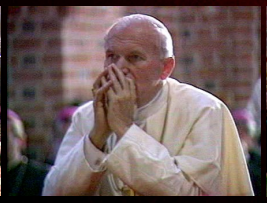
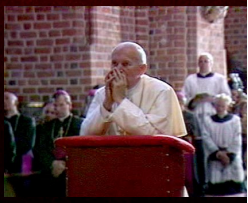

Jako ówczesny proboszcz Katedry radowałem się, że danym mi będzie przygotować na zleconym odcinku kościół katedralny, a potem wraz z ks. Arcybiskupem podejmować Najdostojniejszego Gościa i prowadzić do ustalonych miejsc w świątyni, by następnie wspólnie z innymi wysłuchać przemówienia Najwyższego Pasterza, który prosił swoich kapłanów, by nieustannie byli wdzięczni Jezusowi Chrystusowi za „dar i tajemnicę" kapłaństwa, a osoby konsekrowane za powołanie.

Z każdym dniem wzrastało napięcie spowodowane dużą odpowiedzialnością za właściwe przyjęcie Gościa łącznie z gwarancją bezpieczeństwa. Odpowiednie służby przez całą poprzedzającą noc dokonywały w mojej obecności przeglądu wszystkich miejsc i przysłowiowych zakamarków Katedry. To co absorbowało mnie od strony organizacyjnej winno w odpowiednim czasie ustąpić tej rzeczywistości, która określa się słowem s p o t k a n i e. To określenie zawiera duży ładunek emocjonalny, ale wyraża fundamentalne

odniesienie osoby ludzkiej do drugiej osoby. W tym wypadku chodziło o spotkanie Najwyższego Pasterza Kościoła z księdzem, księdza z Najwyższym Pasterzem, człowieka wierzącego z Autorytetem wiary i wreszcie człowieka z Człowiekiem. Chciałem to przeżyć w duchu Ewangelii, w duchu spotkań indywidualnych osób z Jezusem, tak pięknie przedstawionych w Nowym Testamencie.

Oczekiwany moment przyszedł. Uścisk i pocałunek dłoni papieskiej, spojrzenie, bliskość dostojnej Osoby działały przejmująco. To wystarczyło aż nadto ! Potem były następne dni, miesiące i lata Jego Pontyfikatu – mimo dalszych spotkań z Ojcem Świętym to spotkanie w Katedrze stanowi dla mnie często źródło wspomnień, odżywa w klimacie wiary i upewnia, że było to spotkanie z Dobrym Pasterzem – Jezusem Zmartwychwstałym, który zapewnił, że pozostanie z nami aż do skończenia świata. Za to niezatarte spotkanie dzięki Ci Panie!

Ks. Prałat Jan Stanisławski

Słowo Ojca Świętego do kapłanów wygłoszone w Katedrze Poznańskiej

Bardzo dziękuję Księdzu Arcybiskupowi Metropolicie za to, że mnie zachęcił do krótkiego przemówienia. Podobno przemawiać krótko jest trudniej niż długo. Więc zachęcił mnie także do trudnego przemówienia.

Drodzy moi Bracia w kapłaństwie z archidiecezji poznańskiej, z rodzin zakonnych; Bracia i Siostry, także z innych sąsiednich diecezji. Bracia kapłani, zakonnicy i zakonnice. Cieszę się z tej chwili spotkania. Ta chwila musi nam wystarczyć na to, ażeby potwierdzić naszą wspólnotę w Kościele. Wspólnotę z Waszym Biskupem, którą Ignacy Antiocheński przyrównuje do strun w instrumencie – i wspólnotę poprzez Waszego Biskupa z Biskupem Rzymskim, która daje naszemu kapłaństwu ów wymiar powszechny, jak o tym uczy Sobór Watykański II. Wymiar powszechny. W imię tej podwójnej wspólnoty: tej z Waszym Biskupem i tej drugiej, z Biskupem Rzymskim, oddaję hołd Chrystusowi Panu, Wiecznemu Kapłanowi, który żyje w każdym z Was i działa przez każdego z Was. Każdy z Was bowiem w Jego imieniu sprawuje tajemnicę Odkupienia, tajemnicę Eucharystii. Oddaje hołd Chrystusowi, który żyje i działa w Was i przez Was, i przez to równocześnie oddaję największą cześć każdemu z Was.

Proszę, ażebyście zawsze byli godni tej czci, którą nas kapłanów, obdarza sam Chrystus. Żebyście byli Mu bezgranicznie wdzięczni za dar kapłaństwa i żebyście tę wdzięczność spłacali całym swoim życiem. Niech to życie będzie błogosławione w duchu Ośmiu Błogosławieństw – to jest synteza powołania chrześcijańskiego, powołania ewangelicznego. Niech to życie będzie owocne tą szczególną owocnością do jakiej powołani jesteście rezygnując z życia rodzinnego, osobistego po to, ażeby tym bardziej być dla wszystkich. Polecam Was sercu Matki Kapłanów. Wspominam pokolenia wielkich kapłanów Archidiecezji Poznańskiej, zjednoczonych z biskupami tej stolicy aż od roku 968 – i wspólnie z Waszym Arcypasterzem oraz obecnymi tutaj Kardynałami i Biskupami błogosławię Wam z całego serca.

Ojciec Święty Jan Paweł II
PAPIEŻ

List pasterski (fragmenty) po śmierci umiłowanego Ojca Świętego Jana Pawła II

Drodzy Siostry i Bracia,

…Jesteśmy jeszcze wszyscy pogrążeni w bólu i głęboko dotknięci żalem związanym z odejściem do wieczności naszego wielkiego Rodaka na Urzędzie Piotra, ukochanego Ojca Świętego… W obliczu majestatu śmierci cały świat wpatrywał się w okna papieskiego apartamentu i trwał na modlitwie. W przedziwny sposób po raz kolejny urzeczywistniała się prawda o Kościele, który modli się za Piotra znajdującego się w niebezpieczeństwie śmierci (por. Dz 12,5). Tak było do soboty, 2 kwietnia wieczorem, do godz. 21.37. Wkrótce potem usłyszeliśmy wiadomość, że Jan Paweł II powrócił do domu Ojca. W tym momencie wszyscy byliśmy wzruszeni i nie wstydziliśmy się łez. Świadczyły one bowiem o naszej miłości, żalu i stracie. W tym momencie jeszcze żarliwsza stała się nasza modlitwa za duszę Ojca Świętego Jana Pawła II. Jako znak Boży odczytaliśmy to, że Ojciec Święty odszedł od nas w pierwszą sobotę miesiąca, w dzień poświęcony Matce Bożej, a jednocześnie w wigilię Niedzieli Miłosierdzia Bożego, która od kilku już lat – z Jego woli – kończy w liturgii Kościoła oktawę uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego.

Modlitwa, która swym zasięgiem ogarnęła całą naszą Ojczyznę, przynosi niezwykłe owoce duchowe. W obliczu śmierci Papieża wielu ludzi pojednało się ze sobą, przebaczając sobie nawzajem dawne urazy i krzywdy. Wielu też po latach przychodziło do kościołów szukając pojednania z Bogiem w sakramencie pokuty. Niektórzy z nich nawet w mediach nie wstydzili się mówić o swoich nawróceniach. Ich świadectwa naprawdę nas poruszyły. Trwaliśmy w solidarnej modlitwie całego narodu, w żalu, a jednocześnie w chrześcijańskiej nadziei…

… Przez swoje umieranie, które odbywało się niejako na oczach świata, Papież – w sposób dla wielu ludzi być może najbardziej przekonujący – potwierdził wielkie wołanie, jakie do wszystkich skierował 22 października 1978 roku podczas Mszy świętej inaugurującej jego pontyfikat: „Nie lękajcie się! Otwórzcie drzwi Chrystusowi!”. …. W piątek, 8 kwietnia, pożegnaliśmy Ojca Świętego. Jego ciało spoczęło w krypcie Bazyliki św. Piotra. Odszedł od nas Człowiek wielkiej dobroci, bezgranicznej ofiarności, przejmującej wiary. Piotr i Ojciec. Syn polskiej ziemi. Pozostawił wielkie przesłanie o miłości Boga i człowieka, która domaga się naszej odpowiedzi.

Na koniec pozwólcie, Najdrożsi, że wyrażę moje głębokie i serdeczne podziękowanie wszystkim za to, co w ostatnich dniach mogliśmy wspólnie przeżyć – za wielogodzinne czuwania i modlitwy, za Msze święte i spowiedzi, za spontanicznie urządzane przez młodzież marsze pokoju oraz nastrój powagi i wyciszenia, za zapalone w wielu miejscach Poznania i Archidiecezji znicze i za podjęty przez wiele osób trud wyjazdu do Rzymu na pogrzeb Jana Pawła II, szczególnie zaś za udział we Mszy świętej odprawionej w dzień pogrzebu Ojca Świętego pod Poznańskimi Krzyżami… Uczyńmy też wszystko, aby dobro, które w tych dniach tak intensywnie się objawia – umacniało się i rozszerzało w przyszłości. W ten sposób najlepiej potwierdzimy nasze wołanie, które rozlegało się zawsze podczas spotkań z Ojcem Świętym: „Zostań z nami!”.

Z pasterskim błogosławieństwem.

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański

TOTUS TUUS

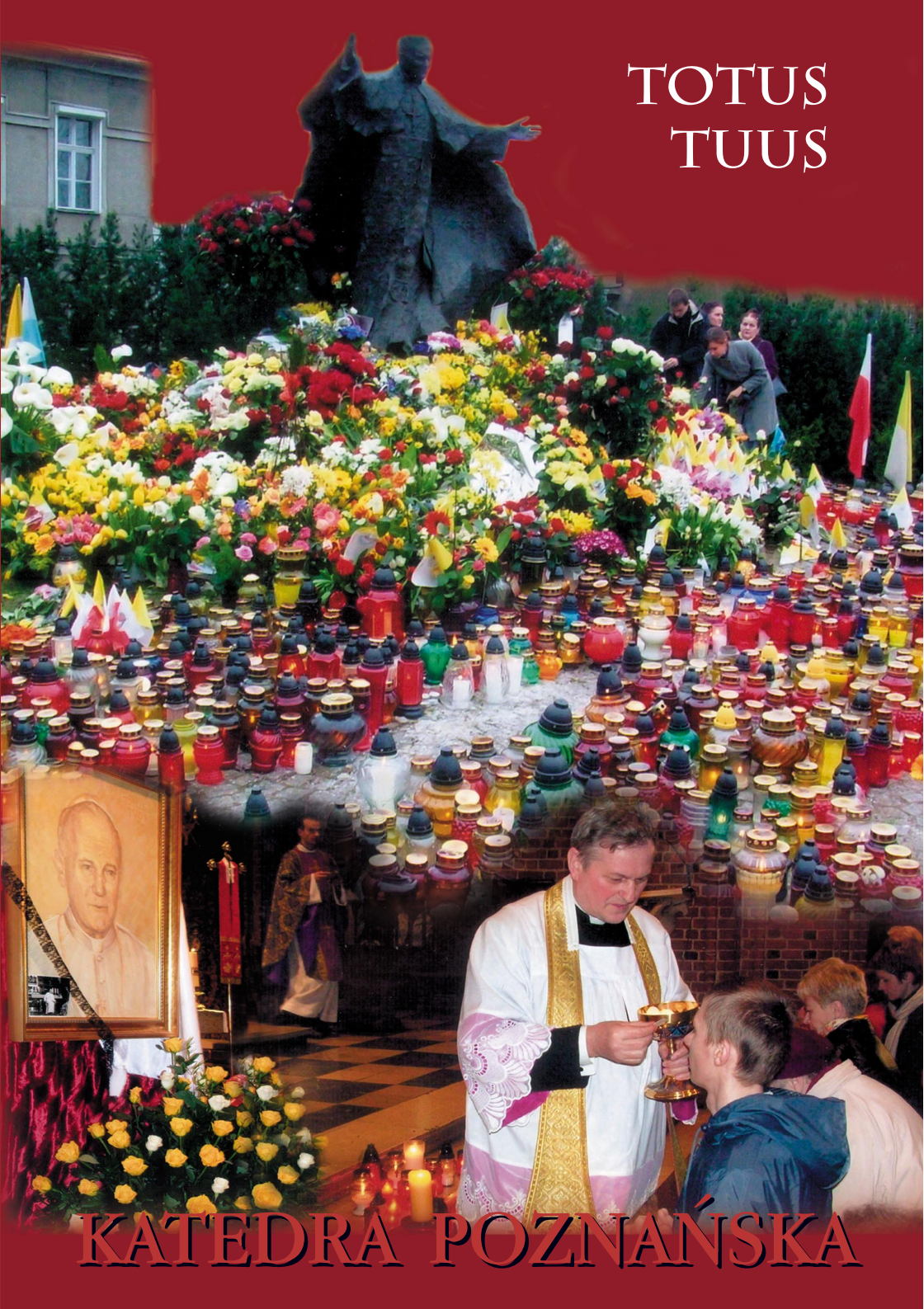

KATEDRA POZNAŃSKA

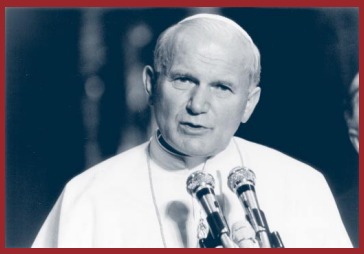

PARAFIA ARCHIKATEDRALNA

Autorzy zdjęć: Ryszard Galowski,
Arturo Mari, L'Osservatore Romano,
Robert Woźniak
Wydawnictwo KONTEKST
POZNAŃ 2005